

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน เขตเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 4. การวิเคราะห์ข้อมูล
 5. สถิติที่ใช้ในการศึกษา
- โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่ใช้บริการด้านสินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสินเขตเพชรบุรีที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงในสัญญาเงินกู้ และมีประวัติผิดนัดชำระหนี้เงินกู้ ตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไป จำนวน 686 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2551) โดยจำแนกตามสาขาของธนาคารออมสินในเขตเพชรบุรี และจำแนกตามประเภทสินเชื่อ ได้แก่ สินเชื่อธนาคารประชาชน สินเชื่อแก้ไขหนี้ ภาคประชาชน และสินเชื่อห้องแถว (ตารางที่ 3) ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนลูกหนี้ค้างชำระ ธนาคารออมสินเขตเพชรบุรี จำแนกเป็นรายสาขาและจำแนกเป็น
สินเชื่อนโยบายรัฐแต่ละประเภท

ลำดับ ที่	สาขา	ธนาคาร ประชาชน (คน)	แก้ไขหนี้ภาค ประชาชน (คน)	ห้องแถว (คน)	รวมลูกหนี้ ค้างชำระ(คน)
1	เพชรบุรี	233	12	11	256
2	ท่ายาง	72	1	14	87
3	บ้านแหลม	37	6	2	45
4	ชะอำ	52	0	3	55
5	เขาย้อย	61	0	14	75
6	สะพานจอมเกล้า	113	1	19	133
7	หนองหญ้าปล้อง	24	3	8	35
รวม		592	23	71	686

ที่มา : รายงานผลการดำเนินงาน ธนาคารออมสินเขตเพชรบุรี ประจำเดือนสิงหาคม, 2551 : 1

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ที่ใช้บริการด้านสินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน
เขตเพชรบุรี ที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงในสัญญาเงินกู้ จากลูกหนี้ค้างชำระตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไป
ไป โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากลูกหนี้ของธนาคารออมสินเขตเพชรบุรี ที่ไม่สามารถชำระ
หนี้ได้ตามข้อตกลงในสัญญาเงินกู้ จากลูกหนี้ค้างชำระตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไป ในการกำหนดขนาดกลุ่ม
ตัวอย่าง ใช้คำนวณตามสูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กำหนดค่า
ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมดในที่นี้ คือ ลูกหนี้ค้างชำระจำนวน 686 ราย

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{686}{1 + 686(0.05)^2}$$

$$n = \frac{686}{1 + 686(0.0025)}$$

$$n = 252.67$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างลูกหนี้อ้างชำระที่ใช้ในการวิจัย 253 ราย

ขั้นตอนที่ 2

สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยใช้สาขาของธนาคารออมสินในเขตจังหวัดเพชรบุรี เป็นชั้น (Strata) ในการแบ่ง จากนั้นกระจายสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างไปตามสาขาของธนาคาร โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างลูกหนี้อ้างชำระแต่ละสาขา} = \frac{\text{จำนวนลูกหนี้อ้างชำระแต่ละสาขา} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{จำนวนลูกหนี้อ้างชำระทั้งหมด}}$$

ขั้นตอนที่ 3

สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยใช้ประเภทสินเชื่อเป็นชั้นในการแบ่ง จากนั้นกระจายสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างไปตามประเภทของสินเชื่อของแต่ละสาขา โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างลูกหนี้อ้างชำระตามประเภทสินเชื่อ} = \frac{\text{จำนวนลูกหนี้อ้างชำระแต่ละประเภทสินเชื่อ} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละสาขา}}{\text{จำนวนลูกหนี้อ้างชำระทั้งหมดแต่ละสาขา}}$$

ผลปรากฏว่าได้จำนวนประชากร และตัวอย่างของลูกหนี้อ้างชำระแต่ละประเภทสินเชื่อ และแต่ละสาขาดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ของลูกหนี้ค้างชำระธนาคารออมสินเขตเพชรบุรี แบ่งตามสัดส่วนของแต่ละประเภทสินเชื่อ

สาขา	ประเภทสินเชื่อ							
	สินเชื่อธนาคาร		สินเชื่อแก้ไขหนี้		สินเชื่อห้องแถว		รวม	
	ประชาชน		ภาคประชาชน					
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เพชรบุรี	233	86	12	4	11	4	256	94
ท่าช้าง	72	26	1	0	14	5	87	32
บ้านแหลม	37	14	6	2	2	1	45	17
ชะอำ	52	19	0	0	3	1	55	20
เขาย้อย	61	23	0	0	14	5	75	28
สะพานจอมเกล้า	113	42	1	0	19	7	133	49
หนองหญ้าปล้อง	24	9	3	1	8	3	35	13
รวม	592	218	23	9	71	26	686	253

ขั้นตอนที่ 4

ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากจากรายชื่อลูกหนี้ค้างชำระ ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างของสินเชื่อแต่ละประเภทของธนาคารออมสินแต่ละประเภทสินเชื่อของแต่ละสาขา ที่คำนวณได้ในขั้นตอนที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีทั้งแบบปลายเปิด (Open-ended Question) และแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended Question) แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้สุทธิเฉลี่ยต่อเดือน เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินประเภทมีกำหนด ระยะเวลาใช้คืนของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการกู้ เงินกู้ ระยะเวลาที่ทำสัญญา ภาระหนี้สิน ภาระหนี้ค้างชำระ และระยะเวลาที่กู้มาถึงปัจจุบัน เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด จำนวน 13 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อ นโยบายรัฐธนาคารออมสิน เขตเพชรบุรี แบ่งเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายนอกธนาคาร จำนวน 9 ข้อ ปัจจัยภายในธนาคาร จำนวน 10 ข้อ ปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ จำนวน 12 ข้อ เป็นลักษณะแบบสอบถาม มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนของ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหามากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหามาก
ระดับ	3	หมายถึง	ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของ ลูกหนี้สินเชื่อ นโยบายรัฐของธนาคารออมสินในเขตเพชรบุรี

2. วิธีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย ได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะวิจัยจากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบเนื้อหาของแบบสอบถาม

2.2 วิเคราะห์ตัวแปรย่อยของตัวแปรตามออกเป็น ตัวชี้วัด (Indicators)

2.3 นำตัวชี้วัดมาสร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามและคำตอบที่ต้องการเพื่อ ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.4 นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ แนะนำ ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษา

2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) รวมถึงภาษา และสำนวนที่ใช้ในแบบสอบถาม จากนั้นนำผลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกัน

คำนวณหาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และประเด็นที่ต้องการวัดตามวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) ทั้งนี้จะใช้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ดังมีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

2.4.1 อาจารย์ณัฐธัญ พงษ์พานิช อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ

2.4.2 คุณชวลิต พุทธบุษยา ผู้จัดการธนาคารออมสินสาขาสะพานจอมเกล้า

2.4.3 คุณวิษา อินทร์จันทร์ ผู้จัดการธนาคารออมสินสาขาหนองหญ้าปล้อง

2.6 ทำการทดสอบเครื่องมือ (Pretest) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำไปทดสอบกับลูกหนี้ค้างชำระธนาคารออมสินเขตเพชรบุรี จำนวน 30 ราย ที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงในสัญญาเงินกู้ และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ในการทดสอบความเชื่อมั่น โดยใช้การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Alpha Coefficient of Cronbach) ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Alpha Coefficient of Cronbach)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
ปัจจัยภายนอกธนาคาร	.77
ปัจจัยภายในธนาคาร	.80
ปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้	.81
รวม	.87

2.7 ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมแบบสอบถามในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.8 นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 นำหนังสือจากคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ไปถึงผู้จัดการธนาคารออมสินทั้ง 7 สาขา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ค้างชำระสินเชื่อของธนาคารออมสิน ที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงในสัญญาเงินกู้ และมีประวัติผิดนัดชำระหนี้เงินกู้ตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไปเป็นกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ช่วยเก็บข้อมูลที่เป็นเจ้าหน้าที่สินเชื่อของ ธนาคารออมสินในแต่ละสาขา จำนวน 7 คน โดยให้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ค้างชำระสินเชื่อ โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ และเนื้อหาในแบบสอบถามให้กับผู้ช่วยเก็บข้อมูล เพื่อให้มีความเข้าใจในเนื้อหาของแบบสอบถาม และทำการออกไปเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ค้างชำระสินเชื่อของธนาคารออมสิน ที่ถูกคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 253 ราย ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551

1.3 นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และคำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

2. ข้อมูลทฤษฎี

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย คือ ธนาคารออมสิน และหน่วยงานอื่นๆ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามของแต่ละชุด จากนั้นนำข้อมูล ในแต่ละแบบสอบถามมาถอดรหัส (Coding) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล และลักษณะข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินประเภทมีกำหนดระยะเวลาใช้คืน ของกลุ่มตัวอย่างโดยการหาค่า ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อบรรยายตัวแปรตามลักษณะข้อมูล

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐของธนาคารออมสินเขตเพชรบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐ จากค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้ คือ

ค่าเฉลี่ย	4.21 - 5.00	ถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41 - 4.20	ถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหามาก

ค่าเฉลี่ย	2.61 - 3.40	ถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 - 2.60	ถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.80	ถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด

3. การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน เขตเพชรบุรี จำแนกตามตัวแปร ได้แก่

3.1 ตัวแปร เพศ ใช้ t-test ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม

3.2 ตัวแปร อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้สุทธิเฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้วิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ โดยใช้เชฟเฟ (Scheffe)

3.3 ตัวแปร วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกู้ ระยะเวลาที่ทำสัญญา ภาระหนี้สิน ภาระหนี้ค้างชำระ และระยะเวลาที่กู้มาถึงปัจจุบัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้วิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ โดยใช้เชฟเฟ (Scheffe)

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อบรรยายตัวแปรตามลักษณะข้อมูล

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ จำแนกตามตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

2.1 เปรียบเทียบตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

2.2 เปรียบเทียบตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐาน จำแนกตาม อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้สุทธิเฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้วิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ โดยใช้ เชฟเฟ (Scheffe)

2.3 เปรียบเทียบตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐาน จำแนกตาม วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกู้ ระยะเวลาที่ทำสัญญา ภาระหนี้สิน ภาระหนี้ค้างชำระ และระยะเวลาที่กู้มาถึงปัจจุบัน ใช้การ

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้วิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ โดยใช้ เชฟเฟ่ (Scheffe)